

hreinsunar á gámasvæðum skal tilkynnt íbúum og fyrirtækjum sveitarfélagsins með skriflegum hætti ár hvert og skal fara að ákvæðum reglugerðar um úrgang nr. 805/1999.

II. Sorphreinsunargjöld.

5. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að setja gjaldskrá að fenginni umsögn heilbrigðisnefndar til að standa undir kostnaði við sorphirðu. Gjöld mega aldrei vera hærri en nemur rökstuddum kostnaði við veitta þjónustu og framkvæmd eftirlits með einstökum þáttum. Sveitarfélagið skal láta birta gjaldskrána í B-deild Stjórnartíðinda.

III. Ýmis ákvæði.

6. gr.

Hafi íbúar fram að færa kvörtun vegna sorphirðu skulu þeir koma henni á framfæri til framkvæmdastjóra sveitarfélagsins. Íbúum er heimilt að koma kvörtunum á framfæri við heilbrigðisnefnd Suðurlands.

7. gr.

Með brot á þessari samþykkt skal farið samkvæmt ákvæðum laga um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998, með síðari breytingum.

8. gr.

Ofangreind samþykkt Grímsnes- og Grafningshrepps er sett samkvæmt ákvæðum 25. gr. laga um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998, með síðari breytingum, og staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi.

Umhverfissráðuneytinu, 31. maí 2000.

F. h. r.

Ingimar Sigurðsson.

Sigríður Stefánsdóttir.

SAMÞYKKT

um sorphirðu í Skeggjastaðahreppi.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Sveitarfélagið Skeggjastaðahreppur annast sorphirðu (þ.e. sorphreinsun og sorpförgun) frá öllu íbúðarhúsnæði innan þéttbýlismarka í sveitarfélaginu.

Heilbrigðisnefnd Austurlands hefur eftirlit með starfseminni.

Sveitarstjórn er heimilt að fela öðrum framkvæmd sorphirðu. Þeir aðilar skulu hafa starfsleyfi heilbrigðisnefndar eða Hollustuverndar ríkisins eftir því sem við á.

2. gr.

Sorphirða og eyðing skal framkvæmd undir yfirstjórn sveitarfélagsins og skal hún sjá um samskipti við þá aðila, sem að því koma, s.s. vegna móttöku spilliefna, meðferðar landbúnaðarplasts og brotajárnshirðu.

3. gr.

Sérhverjum húsráðanda, forsvarsmanni fyrirtækja eða stofnana í Skeggjastaðahreppi er skylt að nota þær aðferðir og ílát við sorpgeymslu og hreinsun sem sveitarstjórn, í samráði við heilbrigðisnefnd, ákveður.

Húsráðendur skulu halda ílátum hreinum og hreinsa snjó frá sorpgeymslum á vetrum og halda ávallt greiðfærri leið að þeim.

4. gr.

Í sorpílát má aðeins setja neysluúrgang, þ.e. venjulegt heimilissorp, í samræmi við nánari fyrirmæli sem kunna að verða sett um flokkun úrgangs, sbr. 3. grein.

Óheimilt er að láta garðaúrgang, jarðefni eða grjót og brotajárn í sorpílát og gáma. Jarðvegsefnum, þ.m.t. grjóti eða múrbroti, skal komið fyrir á sérmerкта losunarstaði. Spilliefnum, lyfjum og öðrum hættulegum úrgangi skal skilað í móttökustöð í áhaldahúsi hreppsins.

Glerbrotum og öðrum oddhvössum hlutum, sem hætta er á að skaði þá sem meðhöndla úrgang eða sorpílát, skal pakkað inn eða gengið frá þeim á annan tryggilegan hátt.

Gæta skal þess að fylla ekki sorpílátin meira en svo að auðveldlega megi loka þeim.

5. gr.

Húsráðandi getur beðið um að ílátum sé fjölgað og greiðir þá aukagjald sem af fjölgun hlýst, en fjöldi íláta skal ekki svo takmarkaður að þau yfiryllist.

6. gr.

Sorphreinsun almenns heimilissorps fer fram eigi sjaldnar en á 14 daga fresti. Sveitarstjórn ákveður í samráði við heilbrigðisnefnd og verktaka hversu oft sorphreinsun fer fram.

II. Sorphirðugjald.

7. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að innheimta sorphirðu- og sorpeyðingargjöld á vegum sveitarfélagsins samkvæmt gjaldskrá sem sett er samkvæmt 5. mgr. 25. gr. laga um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998, með síðari breytingum, að fenginni umsögn heilbrigðisnefndar. Gjöld mega aldrei vera hærri en sem nemur rökstuddum kostnaði við veitta þjónustu eða framkvæmd eftirlits með einstökum þáttum. Gjöld skulu lögð á hverja fasteign, stofnun eða fyrirtæki sem nýtur framangreindrar þjónustu. Sveitarfélagið skal láta birta gjaldskrána í B-deild Stjórnartíðinda.

III. Ýmis ákvæði.

8. gr.

Hafi húsráðandi fram að færa kvörtun vegna sorphirðu skal hann koma slíkri kvörtun á framfæri til framkvæmdaaðila verksins. Telji viðkomandi sig ekki fá fullnægjandi úrlausn hjá sveitarfélaginu, getur hann skotið málinu til heilbrigðisnefndar.

9. gr.

Óheimilt er að skilja eftir, flytja eða geyma rusl, garðaúrgang eða sorp á víðavangi, götum, gangstígum eða fjörum í sveitarfélaginu eða skilja þar eftir númerslausa bíla, vélar og önnur tæki.

10. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið samkvæmt ákvæðum laga um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998, með síðari breytingum.

11. gr.

Ofangreind samþykkt Skeggjastaðahrepps er sett samkvæmt ákvæðum 25. gr. laga um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998, með síðari breytingum, og staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi.

Umhverfissráðuneytinu, 31. maí 2000.

F. h. r.

Ingimar Sigurðsson.

Hersir Gíslason.

7. júní 2000

Nr. 419

REGLUGERÐ

um notkun og bann við notkun tiltekinna efna við meðhöndlun á textílvörum.

Markmið.

1. gr.

Reglugerð þessi er sett til þess að takmarka notkun tiltekinna efnasambanda sem geta verið hættuleg heilsu manna.

2. gr.

Óheimilt er að nota eftirtalin eldtefjandi efni til þess að meðhöndla textílvörur svo sem föt, undirföt og lín, ef ætla má að vörurnar geti komist í snertingu við höfund:

tris-(2,3-díbrómprópýl)-fosfat (TRIS)	CAS nr. ¹⁾	126-72-7
tris-(1-aziridinýl)-fosfínnoxíð (TEPA)	CAS nr.	5455-55-1
pólýbrómbífenýl (PBB)	CAS nr.	59536-65-1

3. gr.

Óheimilt er að nota kvikasilfurssambönd í slitpolin textílefni og garn ætlað í framleiðslu þeirra.

4. gr.

Óheimilt er að framleiða, flytja inn, selja eða nota efni og efnavörur, sem í er meira en 0,1% ²⁾ af pentaklórfenóli (PCP), til gegndreypingar trefja og slitpolinna textílefna.

Óheimilt er að nota trefjar og slitpolin textílefni, sem gegndreypt hafa verið með efnum eða vörutegundum sem í er PCP í fatnað, áklæði eða teppi.

5. gr.

Óheimilt er að selja eða flytja inn textílvörur svo sem föt, undirföt og lín, sem ætla má að komist í snertingu við höfund, hafi vörurnar verið meðhöndlaðar með þeim efnum

¹⁾ CAS nr.: Chemical Abstract Service – Alþjóðleg númer efna- og efnasambanda.

²⁾ Hlutfall miðað við þyngd.